

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: MAURISK MOTIV

Citation: Claussen, Sophus: "MAURISK MOTIV", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 124. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen09val-shoot-workid69726.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger

MAURISK MOTIV

Kære, hvorfor græder du saa meget,
saa ustandseligt? og dog saa trøstet?
Elskov har dit Hjerte bortvist . . .
kald nu ikke Kærlighed til Vidne.

Jeg er blevet Lidenskabens Bytte,
og jeg brændes op af disse Flammer.
Men en Mand som jeg, i Nøden,
vil dog ikke røbe, hvad han lider.

Lange Tider har jeg trodset.
Her ved Aftenfald jeg fælder Taarer,
strækker mine Hænder ud og beder.
Indtil nu var mine Taarer stolte.

Kærlighedens vilde Luer lyser
hærgende fra mine ramte Sider,
naar min Drøm om dig og Lidenskabens
atter tænder deres sorte Kul.

Hvorfor prøver du at hæfte mig?
Ak, du holder mig med dine Løfter.
Men hvad nytter mig vel Regnen,
da jeg dog skal lide Tørkedøden . . . ?

Hun har spurgt mig saadan: hvem er du?
Som om ikke alle maatte kende,
i hvad Stand jeg lever her iblandt Jer
og mit Hjertes inderste Forfatning.

125

Jeg har svaret hende, som hun ønskede,
og som Kærligheden bød mig tale:
"Deres Offer ... Jeg er Deres Offer."
Fandtes der i Sproget andre Ord?

Hvad hun svarede mig var hen i Vinden:
"Men hvorledes er De da mit Offer?
Hvilket ét af mine mange Ofre?"
spurgte hun - - "Der er saa mange."

Gid at jeg maa staa mig godt med hende!
staa mig slet med alle andre
Gid at hun maa rødme højt af Lykke,
mens de andre har den blege Vrede.